

POSTANOWIENIE

Dnia 3 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący)

SSN Przemysław Kalinowski

SSN Andrzej Ryński (sprawozdawca)

na posiedzeniu w dniu 3 kwietnia 2014 r.

w sprawie **A. K.**

oskarżonej z art. 286 § 1 k.k. i innych,

po rozpoznaniu wniosku Sądu Rejonowego w G. zamieszczonego w postanowieniu z dnia 9 stycznia 2014 r., sygn. akt II K [...],

w przedmiocie przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w G., wskazanym postanowieniem, na podstawie art. 37 k.p.k. wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy oskarżonej A. K. do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu podkreślił, że stan zdrowia oskarżonej wykazany opinią Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej [...] Uniwersytetu [...] wprowadzić nie stanowi przeciwwskazania do uczestnictwa w czynnościach procesowych, jednak ze względu na jej wiek – 84 lata i stwierdzone ograniczenia w zakresie układu ruchu biegli uznali za niewskazane podróże A. K. do siedziby sądu poza miejscowość zamieszkania.

Z tych względów wnioskujący Sąd uznał, że dobro wymiaru sprawiedliwości warunkowane potrzebą doprowadzenia do przeprowadzenia procesu, który okazuje się być mało realny bez odejścia od zasady właściwości miejscowej sądu, uzasadnia przekazanie sprawy A. K. innemu sądowi równorzędnemu mającemu siedzibę w pobliżu miejsca zamieszkania oskarżonej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w G. zasługuje na uwzględnienie.

Trzeba przypomnieć, że korzystanie z właściwości delegacyjnej w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez właściwy sąd (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP) w sytuacji, gdy zostanie wykazane przez sąd inicjujący to postępowanie, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2012 r., III KO 102/12, LEX nr 1231575). Sąd Rejonowy uczynił zadość wskazanemu standardowi i w sposób wystarczający wykazał istnienie okoliczności, mieszczących się w pojęciu „dobro wymiaru sprawiedliwości” użytym w dyspozycji art. 37 k.p.k., które w tym konkretnym przypadku wyczerpuje stan zdrowia oskarżonej uniemożliwiający prowadzenie rozprawy w sądzie miejscowo właściwym (zob. postanowienia SN: z dnia 12 sierpnia 2008 r., sygn. II KO 50/08, OSNwSK 2008/1/1625, z dnia 21 lipca 2011 r., III KO 51/11, LEX nr 860626).

Z opinii medycznej sporządzonej w dniu 19 listopada 2013 r. wynika, że A. K. cierpi na przewlekłą chorobę niedokrwienną serca – prawej i lewej komory. Nadto biegli ujawnili u oskarżonej stan po endoplastyce prawego stawu biodrowego z reoperacją z powodu obluzowania endoprotezy, jak też stan po cholecystektomii i appendektomii. Jeżeli te schorzenia zestawimy z podeszłym wiekiem oskarżonej oraz koniecznością kolejnego zabiegu operacyjnego z powodu obluzowania endoprotezy, to wnioski końcowe opinii biegłych sugerujące możliwość uczestnictwa oskarżonej jedynie w postępowaniu sądowym prowadzonym w pobliżu jej miejsca zamieszkania w pełni zasługują na aprobatę tym bardziej, że uwzględniają one aktualną dokumentację medyczną oskarżonej oraz wynik jej bezpośredniego badania.

Wprawdzie wszyscy świadkowie podlegający wezwaniu na rozprawę zamieszkują w pobliżu siedziby Sądu Rejonowego w G., jednak stwierdzone u oskarżonej istotne ograniczenia układu ruchu mają charakter przewlekły i nie rokują ich ustąpienia. W konsekwencji uniemożliwiają one stawiennictwo oskarżonej w sądzie miejscowo właściwym. Podobna sytuacja wystąpiła w postępowaniu przygotowawczym. Dlatego czynności procesowe z udziałem oskarżonej zostały przeprowadzone na tym etapie postępowania w W., a zatem w miejscu jej zamieszkania (k. 339, 382).

Te okoliczności faktyczne pozwalają twierdzić, że rozpoznanie sprawy możliwe jest jedynie w sądzie rejonowym usytuowanym w pobliżu miejsca zamieszkania oskarżonej, tj. w Sądzie Rejonowym w W. i uzasadniają przekazanie temu Sądowi sprawy do rozpoznania w ramach właściwości z delegacji określonej w art. 37 k.p.k.

Mając to wszystko na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[aw]